

(32)

Cum tam Diuino, q̄ humano ure omnes Praepositi alieni muneri
 obligentur reddere rationem iustificationis suæ. et illi multo
 magis teneantur adstricti; quibus est animarū cura com-
 missa, quæ nolla affirmatione possunt damnata ex mala
administratione obstat resarcire, multis constitutis omnibus,
 actiones q̄ sacrorum Conciliorū, q̄ summorum Pont. diversæ
 poenæ in eos statuta sunt, qui cui munerus oblitus,
 extra suas Dioceses, ac sœpe apud Principes sacer-
 tores, atq; eccl. consuagantur, et omnes captant occa-
 siones oues ipsas coimissas descendit. Quamobrem,
 cum olim tempore re Pauli ut omnes canonos
 aduersus non residentes, etiam ij. qui temporum in-
aria in desuetudinem abiecti fuerint renovati;
 et hoc amplius fuerit secretum aduersus eos, qui
 sex mensibus continuis a Patriarchali, Primahabi-
 Metropolitana, seu Cathedrali eccl. ubi commissa, ab
 fuerint legitimo impedimento, seu iustis, et 2a.
 nonabilibus causes cessantes, quod etiam per
 a S. D. N. Pio III dispositum est in trijs suis

485

latis p̄ud. Non. Septemb. anno. primo. Santa
synodus eozundem neshgys m̄azens declarat,
habere locum eham in eos, qui cum qui cum
intra dictos quidem sex menses ad Ecclesias suas
venerint. non tamen ut tenebantur, in ysdem per-
severauerint, legiti⁹ quoq; impedimentum seu iusta
et rationabiles causas absentia s. synodus esse decla-

P̄flicēd fūcū cōmūsi si quis a beatiss⁹ Papa vocatus (quod tamen ex
zāec p̄ ḡtūn̄ vñc
rake. vñc in postu⁹
ḡsp̄latōn⁹. q̄z in
his ut scripi ut falli
et errore cōtingit.)
Vñc ateri ut jūis tñ dñi apud eum fuerit aut quo cung in loco, seu
tu in quod alii cōsta
ut p̄in alii p̄eptu⁹ di-
mūs vñc vñc ita
loqui ḡt q̄. P̄iat p̄n
residētia cōjūis diuin⁹
ut r̄per sibi adspētār.
Et agitūne p̄fugit vñc
alii mebros vñc sat
p̄ie et religiose dñt.
q̄ ve magis impudic
p̄ insante vñc ita sch
doctri⁹. Seçsi p̄leu
tū ut p̄sonaliz.
h̄inf diu⁹ vñc vñc vñc
p̄i dñi vñc p̄stis aut p̄ian
hi. Vñc p̄ alii p̄t suple
rc aut emuluit vñc dñi p̄stis. tenet p̄ouere dñaz q̄. ta largat̄ vñc eet zabris
cannizari p̄ ḡtū. p̄ pastor p̄ et ad repona p̄iantola p̄ouit arñs magistren⁹.

ur 1017 tu dñe p[ro]p[ri]etate s[e]c[u]lare h[ab]ere posse cogere ap[er]t[us]. cuiuslibet i[n]ter[ven]tione purgatu[m] / nō potest auieere tūc dñi p[re]cep[t]us vnu[us] seu i[n]tendere refueere abstracta p[re]ponat
meliorius p[ro]p[ri]etatis / ratiōnis / 295
220
zatoris, aut Regis, aut Rel P. cui subiectus est occasio[n]e
aliqua, non tamen ad ministrations suscipienda, aut mu-
neris alicuius publici, pruati[ci]e, alibi exercendi causa
ab Ecclesia amoveatur. si similis alia ratio idem postulet
que tamen ante eius discensum ex Diocesi, aut saltim
extra menses spaciū ut subita proficiendi necessitas
eum impulerit a s[an]cte sua, aut a certis ab ea deputandis
P[ro]p[ri]etatis in scriptis sit approbanda. ⁺ Præter supradictas
causes si quis affuerit, s. synodus declarat eum nulla-
tenus, ad quemcunq[ue] alium pretextum, aut occasionem proban-
dam debere audiri. Verum eo ipso non tantum amissione
fructuum, alijsq[ue] ponis, de quibus in dictis constitutionibus
tenebit, sed etiam inlabilem ad omnia officia, omnemq[ue] iuriis,
dictionem exercendam, ac Ordinum, et Beneficiorum collatione
reddi, nec alium quemq[ue] in sui locum sibi posse sufficere
620 dictis munib[us] exequendis. Nullam præterea ei actionem
in quolibet iudicio tam Ecclesiastico, q[uod] s[eculari] aduersus
quamcunq[ue] personam concedendam, ⁺ atq[ue] a mortalis pec-
cata reatu, quem incurrit a nemine in furo consciente p[ro]ce-
deret, a summo Pont. aut a confessore, quem ip[s]i Ep[iscop]us p[er]mi-
tientia dulcis, atq[ue] ad Ecclesiam, ut re ipsa rendeat reuersus,
extra Diocesum elegerit posse absolu[re].

...
+ Vbi adimpleri p[ro]p[ter]a iugia. n[on] p[ro]p[ter]a iugia. resuatis juvelis n[on] p[er]petue ut ex legi oib[us] long
iā immixti pauperes. neq[ue]t suatu[re] pecunia mere peccati. fin dicitur capitulo iungit
xiiij. p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]a tag. Ad h[oc]. ut facilius ydem Ep[iscop]i resedentes munus suum. as
p[ro]p[ter]e r[ati]o[n]e. in w[ic]h
quini. penitentiis p[ro]p[ter]e
in ap[osto]lo. horat m[od]o
v[er]o p[ro]p[ter]e i[us] p[er]ce
cunis rectificata. ubi
illuc p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e.
in p[ro]p[ter]e. ... l[et]em p[ro]p[ter]e
seipso s[ecundu]m multi posse u
mittentes. quod ita p[ro]p[ter]e
H[ab]et se manere in p[ro]p[ter]e
q[ui] ad eam ap[osto]l[ic]am
casus belli multis.
ap[osto]l[ic]us v[er]o dicit nos aliqui
v[er]o t[em]p[or]e diuersi. ...
p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e. ut t[em]p[or]e re
laxandi. ...
ite absoluere ab iure
laicis. p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e
laqueis. ...
Vbi adimpleri. ...
comissi ubi gregis utilitatem possint exercere. p[ro]p[ter]e
ea omnia. que s[ecundu]m d[omi]n[u]m. Pius isti in predictis litteris suis
datis p[ro]p[ter]e. Non septu[ag]inta anno primo eis concessa esse
voluit. hec
eis in quibuscumq[ue] casibus sedi Ap[osto]la reservatis. p[ro]p[ter]e
comprobantes in nulla in cetera D[omi]ni. delinquentes quoscumq[ue]
sibi subditos per seipso in Diocesi sua in foro conscientia abdi
ueret. si quando etiam beneficia. quae cumq[ue] non reservata
ad eorum collationem spectantia. atq[ue] in mensibus ubi con
cessis p[ro]p[ter]e vacantia sunt alicui contulerint illorum p[ro]
vicio nullis p[ri]uilegiis aut facultatibus. sive indultis
cumq[ue] legah. seu nuncij sedis Ap[osto]la aut alterius qui
cumq[ue] dignitate predicit etiam si anterior fuerit illorum
collatio impeditatur. sed catenis omnibus Ep[iscop]i proximo pre
feratur. Insuper cum ydem Ep[iscop]i. qui Patres pauperum
sunt. ys Lazius subuenire. et alijs ecclesie necessitatibus
ocare ore possint. nihil post haec decimarum. subsidij. aut
cumq[ue] oneris no[n]e ab illis Ep[iscop]i p[ro]cessus
leboribus. aut alijs officiis pro tempore deputandis
legitime quidem facient se[per]am. et aktualiter render
tiam in Diocesi exercere. que fides ea duntaxat uic
prosit. ac deinceps cum opus fuerit. renovetur. Ut
et

Ut etiam aptius quem regunt populum possint in officio
 atq; obedientia contineare in omnib; ys, quae ad mentationem
 emendationem, ac morum correctionem spectant, in plenū
 habeant, etiam tāq; sedis ap. delegat, eas statuēdū
 moderandi, puniendi, et exequendi, iuxta canonum
 sanções, que illis ex prudentia sua, pro subditorum
 emendatione, ac Diocesis sua utilitate necessaria vide-
 buntur; nec in ys, ubi de morum correctione agitur, ulle
 indicatio appellatio seu querela, etiam ad sedem Ap. ca-
 interposta executionem legitimam eorum, que ab
 his donata, decreta, aut iudicata fuerint quoquo
 modo impedit, aut suspendat. Non obstante quacunq;
 exemptione, aut privilegio.

*Si quis uero vestigium qui fere fut
 dum fut dispelat
 removet. si per
 fatigatur...*

De Curatis quoq; inferioribus, ac alijs quibuscūq; qui
 beneficium aliquod ecclesiasticum curam animarū
 habens in hulūm, seu commendam obtinent, eadem
 s. synodus, quo facilius ea, quæ alias sub se. re:
 Pau. vi. de his decreta sunt, per ordinarios ex-
 equi possint, constituit, ut quacunq; usdem Ordinariis
 prouidenda, ac ordnanda uisa fuerint aduersus
 Curatos non residentes, sive per uocationem, p. 22

editum, seu sequestrationem fratrum, aut chan-
gruationem beneficij, sive alios iuris remedys iuxta
prædictum diceretur ea non suspendantur per in-
dicem appellations, etiam in Rom. cur. nec reuocentur,
nisi post sententiam, que transcurrit in rem indicatam.
Ut vero hec ubiq. locorū usū celerius recipiantur s.
synodus quoscunq; Reges et Principes, ac Nes.
Suntatur, ac obsecrat, tanq; Ecclesie Dei adiutorios,
assidue vigilare; ut si quos forte in Regnis, ac
dominibus suis ep̄os ab invicibus eis abesse con-
gerit, eos quam primum summo Pont. referre studeant
qui pro Cœl. ecclesiæ am præst. utilitati her. qua
s. synodus constitut, executioni mandare absq; illa
exceptione, per Ecclesiasticos ministros curabit

[Porro, tam Decretum Eccl. q̄ illud, quod tempore Pauli ut. fuit
est, eadem synodus quotannis non tantum in singulis
Cœlesijs Cathedrabis die 1^a Januarij, dum ibi Missa
major celebratur, mandat publicari; sed etiam in
Cancellaria curia Ap̄t. eodem mente Januarij cum Pro-
Cancellaria agatur. Caput enim Eccl. quod ad Cœlesia huius]

disciplinam restituendam ac propagandam, et in
primis necessarum, frequenter omnium auribus
membrisq; mfigi, ut in posterum Deo inuante
nulla temporum iniuria, aut Eominum obliuione
aut desuetudine aboleatur:—

deinde Rhodius tristis non est, sed multa
eum non habere existimat, ut hoc in tunc ipso
tempore. Statim tri ad utramque Sedit creatur; cum res
Sacramenta modis, et ritus precepit, ut alios, ut utram
sunt in p[ro]p[ri]etate. • Et Ecclesia dicitur sit ut illa pro sanctis tunc
inspiratione, et in omnium locorum honoris utramq; sicut sunt
et illum sicut aperte, ut h[ab]et ipsa ipsa suam presentat.
Eccl[esi]a enim quia secundum App[osto]lum, et h[ab]et
modum utructi, ut in omnibus sui mysteriis, sic ecclesia deinceps
non possit, et non potest, nisi in eis, ut peruenient
eis filios suos, quia in eis secundum h[ab]et authoris insituta
sunt, tunc modus his utructi, Eccl[esi]a est generatrix, que
in administrandis Sacramentis operatur, et actionem
secundum h[ab]et, et in aliis potest esse, ut utramq;
secundum h[ab]et, et in aliis potest esse, ut utramq;
secundum h[ab]et, et in aliis potest esse, ut utramq;

7. parvum. Vixi affer me nō dixi nō cogitari de adulatōe nō fobū feri. tñ dixi ut arā docto
 nō dixi immēis dicitur abutōe aut pē luvi fort̄ in auribz illig boni p̄r̄s aut mālē
 māla sonarūt adulatōe. aut fobū adulati / tñ ip̄e nos affer vafros et sp̄s p̄s p̄s
 vobis / afferi sp̄s q̄d ex jure diuino h̄c est vobis om̄nibz / papa posse limitare q̄d ut se p̄
 ex parte posse negari papa posse . quasi nō sit papa explicare jure diuino et sacerdoti
 nam cōfita . minime agere nos his p̄s quas p̄s ille p̄r̄ imaginat / q̄d p̄s
 dei uias viuimus in p̄ca ubi sp̄s sūt cōfiti aq̄ ex jure diuino et multis annis
 et obediens aplice / destinat nō vel nō / r̄ sū cogitara et tūt dōctoꝝ quer p̄
 itant es mātibz erroꝝ . nō in adhuc p̄fūs religioꝝ erat illi p̄r̄ dōctoꝝ
 intelliḡ et alia sonasse p̄la cors in ej⁹ auribz ut fecerit māla / tñ si cōfiteat
 p̄s nō dīca aliud nō sp̄s illi si in re ap̄fina q̄ntur.